

болѣла; защо-то азъ съмь ся навикнала на него отъ педесеть години насамъ, и не је прилично една слѣпа немощна бабичка да чека повече отъ единъ часъ за едно кафе.

Маріа. Опростете ми, Мале, Ката отиде да купи кафе — а вый знаете колко је мързлива и колко ходи полека.

Майка. А ми защо да прашате Ката? нема ли друга слуга въ кѣщи?

Маріа. (въздѣхна) имали сме! — (гласомъ) ный сега немаме толко много слугы.

Майка. Добрѣ је, прилича ви. Азъ кога-то ся оженихъ за Томо, Богъ, да го прости — ный и два-ма бѣхме сиромаси, и кога ми ся намѣри (роди) Стефанъ азъ ся служехъ често самичка само и само да мы нетърпи дѣте-то оскудность. Сега је пакъ неговъ рѣдъ, той да мя глѣда; майка-та глѣда дѣца-та до катъ ся малки, а като порастнѣтъ дѣца-та и остарѣе майка-та, тогава сѣ тѣ дѣлжни да ѣ глѣдѣтъ.

Маріа. Така је мамо. На ли и ный ушъ това сѣщо-то глѣдаме да правимъ.

Майка. Да не ви остане хатѣръ, снахо, но тука въ кѣщи отъ нѣколко врѣме насамъ усѣщамъ да владѣе една голѣма безрѣдица; ту сега немало нѣщо, ту часъ, ту секога. Наистинна азъ съмь слѣпа и не-могѣ да видѣ нищо, но забѣлѣжвамъ много нѣщо.

Маріа. На ли знаете, мале, че на Стефана сына ти ся случи голѣма загуба въ търговинѣ-тѣ.

Майка. Знаѣ. Маріе, но намѣри ми единъ търговецъ, кой-то да ся похвали че прѣзъ цѣлъ животъ му је вървела търговина-та по желаніе-то му.

Маріа. Павлаки като му изѣде толкова си пары, той много загуби.